

ЎЗБЕК МУСИҚА САНЬЯТИ ВА МАДАНИЯТИ МАСАЛАЛАРИГА ДОИР

Қамбаров А.

Фарғона давлат университети

Абдурахмонова Д.

Фарғона давлат университети

<https://doi.org/10.5281/zenodo.7443636>

Аннотация. Мазкур мақолада ўзбек мусиқа санъатининг ўтмишда ва ҳозирги кунда халқимизнинг маънавий савиясини оширишидаги аҳамияти ҳамда янги Ўзбекистоннинг ижтимоий тараққиётида мусиқа санъати етакчи омиллардан бири эканлиги ва ўзбек мусиқа маданиятини шаклланиши жараёнлари илмий асослаб берилади.

Калим сўзлар: мусиқа, маданият, ижодий фаолият, миллий ва умумисоний қадриялар, ижрочилик санъати, анъана, маънавий мерос, мақом, дутор, ҳофиз, созандо ва бастакор.

О УЗБЕКСКОМ МУЗЫКАЛЬНОМ ИСКУССТВЕ И КУЛЬТУРЕ

Аннотация. В данной статье раскрывается значение узбекской музыки в прошлом и настоящем в повышении духовного уровня нашего народа, то, что музыка является одним из ведущих факторов общественного развития нового Узбекистана, и процессы становления узбекской музыки культуры научно обоснованы.

Ключевые слова: музыка, культура, творчество, национальные и общечеловеческие ценности, исполнительское искусство, традиция, духовное наследие, статус, дутор, хафиз, музыкант и композитор.

ABOUT UZBEK MUSIC ART AND CULTURE

Abstract. In this article, the importance of Uzbek music in the past and present in raising the spiritual level of our people, the fact that music is one of the leading factors in the social development of the new Uzbekistan, and the processes of formation of Uzbek music culture are scientifically justified.

Keywords: music, culture, creative activity, national and universal values, performance art, tradition, spiritual heritage, status, dutor, hafiz, musician and composer.

Кириш

Бугунги қунда Ўзбекистонда мусиқа санъати ва маданиятини янада ривожлантиришда учун янги имкониятлар яратилмоқда. Мусиқа маданиятининг турли ўйналишлари бўйича ёш истеъдодларни излаб топиш, уларнинг ижодий фаолиятини юксалтириш юзасидан ғамхўрлик қилиш муҳим аҳамиятга молик вазифалардан бирига айланди. "...Халқимизнинг маънавий савиясини ошириш, ёш авлодни юксак инсоний ғоялар, она Ватанга меҳр ва садоқат руҳида тарбиялаш, миллий ва умумисоний қадриялар асосида камол топтиришда мусиқа санъатининг ўрни ва аҳамияти бекиёсdir". Зеро, ўтмишдаги мусиқий ижрочилик анъаналарини тиклаш, замонавий шароитларда сақлаб қолиш, ўзбек миллий мусиқий асарлари ва созларини хорижий мамлакатларда намойиш этиш, мусиқа таълимида янги анъаналарни таркиб топтириш, халқ маънавий меросини асраб-авайлаш ва келгуси авлодларга етказиш, жамият ҳаётида мусиқа маданиятининг тутган ўрнини таҳлил этиш долзарб вазифа хисобланади.

Тадқиқот материаллари ва методологияси

Мусиқа маданияти тарихи мавзусига доир Собик Иттифок даврида яратилган асарлар кўлами ниҳоятда кенгdir. Улар орасида ўзбек халқ мусиқаси тарихини ўрганишда Бекжон Раҳмон ўғли ва Муҳаммад Юсуф Девонзода (Харратов)нинг 1925 йил Москвада араб алифбосида нашр этилган “Хоразм мусиқий тарихчаси” рисоласи муҳим аҳамиятга эга. Ушбу рисолада Хоразм мусиқачилари ижоди, Хива хонлиги худудига Шашмақомнинг кириб келиши, Муҳаммад Раҳимхон Ферузнинг мусиқа санъатини ривожлантириш борасидаги ҳаракатлари ҳақида қимматли маълумотлар берилади. Шунингдек, ўзбек миллий мусиқа маданияти тарихини ўрганишда Абдурауф Фитратнинг ҳам хиссаси салмоқли бўлиб, муаллифнинг мазкур масалага бағишлиган асар ва мақолаларида ўзбек мумтоз мусиқаси, унинг услублари ва уларнинг турк, араб, форс мусиқаларидан фарқи, “Шарқ мусиқаси” назарияси ва унинг асослари тўғрисидаги таҳлилий фикр-мулоҳазалари баён этилади.

Ўзбек миллий мусиқа санъати узоқ тарихий йўлни босиб ўтди. Хусусан, XIX аср охири – XX аср бошларида кўлами, ижро йўллари, шакллари, мураккаблигига қараб анъанавий мусиқа санъати профессионал мусиқа асарлари (мақом, катта ашула, достончилик) ва халқ куйларига (лапар, ялла, қўшиқ, ашула) бўлинган. Бундан кўринадики, бу даврда ўзбек халқи мусиқа санъати намояндлари фаолияти икки йўналишда ривожланган. Мумтоз мусиқа намуналари асосан етук ҳофиз, созанда ва бастакорлар томонидан яратилиб, ўзининг жанрлари ва ижро анъаналари мураккаблиги туфайли мақомчилик санъати ва достончилик ижро услублари, мактаблари билан ажralиб туради.

Мақомлар Шарқ халқларининг жуда қадим замонлардан мавжуд бўлган мусиқа жанрларидан бири сифатида мусиқа меросида жуда муҳим ўринни эгаллайди. Анъанавий мусиқа санъатининг мақомчилик йўналиши Бухоро-Самарқанд, Фарғона-Тошкент ҳамда Хоразмда кенг ривож топди.

Тадқиқот натижалари

Ўз даврида Бухоро амири саройида мақомларга жуда катта қизиқиш билан қаралган. Амир Саид Олимхон мақом мусиқасини юксак даражада қадрлаган, ўзи ҳам дутор чалишда моҳир бўлган. Анъаналарга кўра, амирликда халқ мусиқачилари орасидан иқтидорли болалар танлаб олиниб, тажрибали мусиқачилар қўлига топширилган. Масалан, Бухоронинг машҳур мақом усталари Уста Шоди Азизов, Бобоқул Файзуллаев, Шоҳназар Соҳибов кабилар сарой мусиқачилари қўлида таълим олганликлари фикримизнинг далилидир.

Тошкент ва Фарғона водийсида ҳам мумтоз мусиқанинг маълум вариантлари юзага келди. Ушбу йўналиш асосан катта ашула йўлларидан иборат бўлган. Ашурали Ҳофиз, Мирза Қосим Ҳофиз, Мўминжон Ҳофиз, Мўйдин Ҳожи, Беркинбой Файзиев, Мулла Тўйчи Тошмуҳаммедов, Ганижон Мирзаев, Жўрахон Султонов, Маъмуржон Узоқов, Турғун Каримовлар мазкур йўналишда моҳир ижрочилари бўлганлар. Фарғона водийсида маҳаллий ижрочилик мактаблари ҳам шаклланган бўлиб, улар орасида айниқса, Қўқон, Марғилон, Бешариқ каби ижрочилик мактаблари ўз даврида жуда машҳур бўлган.

XIX аср охири – XX аср бошларида Хоразм воҳаси ўзбек мусиқа санъатида ўзининг ижрочилик ва хонандалик анъаналари билан анча машҳур бўлган. Воҳада мақом ижрочилиги достон йўллари, халқ оммавий қўшиклари ўз йўналишлари доирасида

ривожланган. Бу даврда Хоразмда Комил Хоразмий, Мухаммад Раҳимхон Феруз, Ниёзжон Хўжа каби машҳур бастакорлар ижод қилишган.

Мухокама

XX аср бошларида Туркистоннинг деярли барча шаҳарларида жадидларнинг ҳаваскорлик тӯгараклари ва миллий театрлари ташкил топди. 1911-1917 йиллар давомида 20 га яқин пьесалар ёзилди. К.Нусратиллаевнинг “Тўй”, А.Қодирийнинг “Бахтсиз куёв”, Хўжа Муиннинг “Эски ва янги мактаб”, А.Бодрининг “Аҳмоқ” пьесалари шу даврда яратилган.

Хулоса

Хуллас, XIX асрнинг охири ва XX аср бошларида Туркистон, Бухоро амирлиги ва Хива хонлигига мусиқа санъатида жиддий ўзгаришлар ва янгиланишлар юз берди. Европалик мусиқа билимдонлари Бухоро амирлиги ва Хива хонлигига мумтоз мусиқа ва ҳалқ оғзаки намуналарини ўрганиш ва уларни ноталаштириш, ҳалқ мусиқа чолғуларини тўплашга эътибор қаратди. Туркистон шаҳарларида мусикий жамиятлар тузилиб, ҳаваскорлар жалб этилди. Рус мусиқа билимдонлари томонидан ўзбек ҳалқ қўшиқларини ўрганилиши, уларнинг ноталаштирилиши, хориж матбуотида нашр эттирилиши каби ҳолатлар ўз даврида мусиқа санъатининг ривожига муносиб ҳисса қўшди. Айни пайтда, Бухоро ва Хоразм ҳудудида ҳамда Фарғона водийсида ўзбек мусиқа санъати анъаналарини сақлаб қолиш учун зарурий чора-тадбирларнинг олиб борилиши ўзбек мумтоз мусиқаси анъаналарининг ривожланишига хизмат қиласди.

REFERENCES

1. Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2017 йил 15 августдаги ”Ўзбекистон композиторлари ва бастакорлари уюшмаси фаолиятини ташкил этиш тўғрисида”ти ПҚ-3212-сонлиқарори (Электрон ресурс) // www.aza.uz.
2. Зияева Д. Х. Ўзбекистон шаҳарлари XIX аср иккинчи ярми –XX аср бошларида: шаҳар маданияти ва урбанизация жараёнлари. – Тошкент: Yangi nashr, 2017. – Б.370.
3. Ризаев Ш. Ўзбек драматургияси ва театрнинг асосчиси // Театр, 2006, №1. – Б.10-12.
4. Murodova, D. (2022). ЯНГИ ТАРАҚҚИЁТ БОСҚИЧИДА ЁШЛАРДА БАДИЙ-ЭСТЕТИК БИЛИМ ВА КЎНИКМАЛАРНИ РИВОЖЛАНТИРИШ ЖАРАЁНИНИ ТАКОМИЛЛАШТИРИШНИНГ ЗАРУРИЯТИ. *Science and innovation*, 1(B6), 702-707.
5. Муродова, Д. (2021). ПОНЯТИЕ МУЗЫКАЛЬНОГО МЫШЛЕНИЯ И ЭТАПЫ ЕГО РАЗВИТИЯ. *Galaxy International Interdisciplinary Research Journal*, 9(05), 245-250.
6. Дурдона, М. (2021, май). О ДУТОРЕ И ЕГО ИСПОЛНЕНИИ. В *Архиве конференций* (т. 25, № 1, с. 29-31).
7. Муродова, Д. (2021). Научно-теоретические аспекты музыкального мышления. *Zien Journal of Social Sciences and Humanities*, 1(1), 196-199.
8. Nasretdinova, M., Toshaliyev, D., & Murodova, D. R. Q. (2022). AN'ANAVIY IJROCHILIK SAN'ATINING HOZIRGI DAVR MUAMMOLARI. *Scientific progress*, 3(2), 846-850.
9. Насритдинова М., Нигора М., Муродова Д. (2022, февраль). УЗБЕКСКОЕ НАРОДНОЕ ИСКУССТВО И ЕГО МЕСТО В ОБЩЕСТВЕННОЙ ЖИЗНИ. В *Архиве конференций* (стр. 44-48).